

Младиятъ герой.

Единъ сѣботенъ день Славчо и Петранка се връщаха отъ вуйчови си. Изъ пѣтя зачуха отдалечъ страшенъ човѣшки викъ.

Тѣ се спрѣха и почнаха да се оглеждатъ. По едно врѣме виждатъ, че насрѣща имъ иде *бѣсно куче*. Слѣдъ него тичатъ нѣколко мъже съ орѣжие и дълги сопи. Всички викатъ: „Пазете се, пазете се отъ бѣсното куче“!

Славчо сне пелеринката отъ гърба си и веднага обви въ нея добръ рѣцѣтъ и краката си. Слѣдъ това застана прѣдъ сестричето си и почна да вика срѣщу кучето.

Скоро хората застигнаха бѣсното куче и го убиха на улицата.

Единъ отъ тѣхъ се обърна къмъ Славча и го попита:

— Защо, малко момче, не побѣгна въ нѣкоя близка къща, а остана да се изложишъ на явна опасностъ?

— Защото сестричето ми щѣше да остане на улицата безъ помощъ и кучето би го разкъсало! . . . Ето защо азъ изложихъ себе си, за да защита слабото си сестриче. Така щѣхъ да сторя, ако водѣхъ и чуждо малко дѣте! . . .

Магдалина.

Прѣди нѣколко години въ едно алпийско село живѣло едно момиче на име Магдалина. Тя била